

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9729-03-16 מדינת ישראל נ'

בפני כב' השופט יופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

הכרעת דין

1. הרניי מזכה את הנאשם מחמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 24/02/16 בשעה 08:37, נהג ברכבו ולא ציית לתמרור 302 המוצב בכיוון נסיעתו בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה, וזאת בניגוד לתקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961 (להלן: "התקנות"). הנאשם כפר במיוחס לו.

3. דיון והכרעה:

במקרה דנן החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק וזאת מן הטעמים הבאים:

- דו"ח הפעולה של השוטר רס"ר זמנס מפורט, אך לוקה בחסר לטעמי, שכן אינו מפרט את קו העצירה המסומן על הכביש אלא רק התמרור עצמו, ומעיון בדו"ח זה לא ניתן לדעת האם הבחין השוטר בקו העצירה ממקום עמידתו, ובהתאם, האם עצר הנאשם בקו העצירה (כפי שטוען הנאשם עצמו) ובכך מתערערת גרסת המאשימה. משכך, לא תיאר השוטר בדו"ח כי קו העצירה אינו נמצא בקו מקביל לתמרור עצמו והתוודה באשר לעובדה זו בעדותו.
- מנגד, הנאשם הציג גרסה אחידה מפורטת ואמינה התואמת את תגובתו לדו"ח, לפיה עצר בקו העצירה והתקדם ורק אז הבחין בו השוטר ממקום עמידתו וסבר כי הנאשם כלל לא עצר. מכאן, הרי שעולה קושי באשר לשדה ראית השוטר להבחין בביצוע העבירה.

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 9729-03-16 מדינת ישראל נ'

- חוסר ההתאמה דלעיל בין קו העצירה למקום התמרור והקושי בשדה הראייה אף תואם לעדות הנאשם לפיה השלט הורד בהמשך ובמקומו הוצב שלט זכות קדימה.
- הנאשם טען כי רכב שהגיה משמאלו עבר אותו והפריע לשוטר להבחין בעצירתו של הנאשם בקו העצירה והפרעה גם נעשתה ע"י טרקטור שנכח במקום ופיצריה המפריעה לשדה הראייה גם כן, דבר המערער עוד יותר את גרסת המאשימה.

סיכומי של דבר:

4.

לפיכך, ומאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה אשר גרסתה מעורערת כאמור לעיל, אין לשלול את גרסת הנאשם כי אכן עצר בקו העצירה ולא ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. מאחר שכך, הריני מזכה את הנאשם מביצוע העבירה וזאת מחמת הספק.

ניתנה היום, י"א שבט תשע"ט, 17 ינואר 2019, בהעדר הצדדים

שופט בכיר